

for efter u-landenes opfattelse ikke defineres på forhånd.

Fra i-landenes side har man derimod ønsket, at der tidligt blev udpeget nogle kerneemner for Topmødet.

Med dette udgangspunkt frygter u-landene, at i-landene vil sætte dagsordenen på Topmødet og dominere forberedelsesprocessen. De frygter endvidere, at der igen lægges op til beslutninger, der indebærer nye byrder for u-landene, uden at i-landene indfrier – eller forøger – deres bi-standstilsagn.

Forberedelsesprocessen frem mod Topmødet er derfor i vanskeligheder. Der er således et akut behov for udvikling af et koncept – hvad vi fra dansk side kalder »A Global Deal« – en global aftale – der kan centrifugere emner af interesse for begge parter til en helhed, der kan danne grundlag for fremadrettede handlinger.

3. Forberedelsen af Topmødet i FN-regi og i multilaterale organisationer.

Den internationale forberedelsesproces, som FN's Generalforsamling har besluttet at iværksætte, omfatter bl.a.

- en kritisk gennemgang i CSD af de hidtidige fremskridt, som er nået i gennemførelsen af Agenda 21 og de øvrige resultater fra Rio-konferencen om Miljø og Udvikling i 1992, baseret på nationale og regionale vurderinger,
- kortlægning af begrænsninger for fremskridt og forslag til tidsbestemte foranstaltninger, som bør gennemføres og institutionelle og finansielle behov samt identifikation af kilder for en sådan støtte,
- kortlægning af nye udfordringer og muligheder, som er opstået siden 1992,
- forslag til dagsorden og emner for Topmødet baseret på resultaterne af forberedelsesaktiviteter på det lokale, nationale, regionale og internationale niveau,
- forslag til konkret at tage udfordringerne op, herunder vurdering af, hvordan de institutionelle rammer for bæredygtig udvikling kan styrkes, samt evaluere og definere rollen og arbejdsprogrammet for CSD.

Det forhold, at forberedelsesaktiviteterne vil skulle gennemføres successivt i nationalt, regionalt og internationalt regi vil medvirke til, at identifikationen af problemstillinger, emner og forslag til løsninger tilgodeser behovet for, at den endelige dagsorden for Verdenstopmødet bliver bestemt af behovene i de enkelte lande og regioner og bygges op nedefra (»bottom up«).

Ulempen er, at den endelige dagsorden for topmødet på grund af denne proces først kan fastlægges på et sent tidspunkt i forberedelsesprocessen.

Et overordnet mål i forberedelsesprocessen er at skabe en folkelig debat med forståelse af behovet for en fornyet indsats for en økonomisk, social og miljømæssig bæredygtig udvikling til fordel for især de fattige lande. Det vil ske på det nationale niveau gennem aktiv deltagelse af regeringer, civilsamfundet, herunder NGO'er, erhvervsliv, interesseorganisationer og medier. Det bør ske under fastholdelse af forbindelsen mellem den nationale, den regionale og den globale forberedelsesproces, så resultaterne på det globale niveau til sin tid afspejler de folkelige behov.

På trods af enigheden om denne proces er der i FN-regi og i de multilaterale organisationer behov for en »brainstorming«, dels omkring konceptet, »A Global Deal«, dels omkring elementerne, der skal indgå heri. Konceptet kunne være en enighed om, at i-landene skal arbejde mod afkobling, det vil sige, at det ikke accepteres, at miljøbelastningen stiger i takt med den økonomiske vækst, og at u-landene sikres økonomisk vækst som en forudsætning for at styrke fattigdomsbekæmpelsen. Elementer, som må forventes at indgå er bl.a. finansiering og teknologi-overførsel til og kapacitetsopbygning i u-landene, nødvendigheden af at integrere hensyn til en økonomisk, social og miljømæssig bæredygtig udvikling i forskellige politikker og strategier, f.eks. landbrug, industri, transport, energi, fiskeri og andre erhverv, byplanlægning, den økonomiske politik, herunder skattepolitikken, fødevarer-sikkerhed, skove, vand, kemikalier, miljø og sundhed, miljø og sikkerhed, handel og investeringer m.v.

Andre internationale processer

FN's generalsekretær har med sine reforminitiativer fra 1997 bidraget til en effektivisering af FN's arbejde. Organisationsstrukturen er blevet forenklet, sekretariatet og ledelsesprocedurerne mere strømlinet og koordinationen mellem FN-systemets mange organer forbedret. Ledelsen er styrket ved at fokusere på FN's kernefunktioner: opretholdelse af fred og sikkerhed, økonomisk og social udvikling, humanitære spørgsmål, operationelle udviklingsaktiviteter og menneskerettigheder som tværgående tema.

Fra dansk side lægges stor vægt på at udnytte synergieffekterne i andre større opfølgningsskon-